

AYUNTAMIENTO DE GRANOLLERS
GOBERNACION

Granollers 26 octubre de 1960
Sr. Director del Semanario Parroquial
CIUDAD

Muy Sr. mío :

En mi calidad de Teniente de Alcalde de Gobernación y como tal, Delegado por la Alcaldía en lo que se refiere a la Policía municipal, me veo obligado a dirigirle la presente, sobre la acusación que en el número de ese Semanario del día 23 del actual, se permite efectuar el anónimo redactor de la crónica Vox Pópuli, al escribir que algunos de nuestros urbanos carecen de urbanidad.

Por ello le invito para que, pública y oficialmente, se rectifique nota tan desdichada como carente de base.

Al propio tiempo puede Vd., si le parece, indicar al redactor en cuestión, que si tiene alguna queja contra cualquier policía municipal, debe saber que el cauce adecuado no es precisamente el de la acusación pública, genérica y escrita, que a todos ofende.

El cauce adecuado — y la ley de todos forzosamente conocida así lo establece — es la denuncia, concreta y específica, contra el guardia que sea, formulada oficialmente, no a través de publicación alguna, sino mediante el pertinente escrito a presentar ante la Jefatura de Policía, ante esta Tenencia de Alcaldía de Gobernación, o en último caso, ante la propia Alcaldía de la ciudad.

Puede Vd. estar seguro, Sr. Director, y como Vd. el articulista en cuestión, que, como siempre, toda denuncia que se formule, será resuelta en forma pertinente, y que si lo procedente es sancionar o amonestar a un guardia o policía, ello no se dejará de hacer en modo alguno.

Pero estén Vds. también seguros de que nuestros guardias urbanos, pese a su humilde condición, y a la escasez con que la ciudad los retribuye en su cometido, tan ingrato como eficaz, están comportándose en todos los casos en que intervienen, con tanta urbanidad, al menos, como las personas a quienes se dirigen, habiendo el suscrito podido comprobar personalmente como nuestros guardias han dado a veces lecciones de auténtica ur-

Conferències

Amb les dissertacions del senyor Llorenç Gomis i de Mn. Joan Batlles, pvre., ha finalitzat, aquesta setmana, el cicle de conferències organitzat per la branca d'Hommes d'Acció Catòlica, sobre l'apostolat seglar.

« El seglar en l'Església » era el tema de la conferència del senyor Llorenç Gomis. Després d'unes consideracions sobre els mots « laic » i « seglar », el conferenciant féu història del paper del laic en l'Església. Remarcà la importància del laic en l'Església primitiva, que començà a minvar quan el cristianisme passà a ser la religió oficial de l'Imperi, amb la qual cosa els clergues es convertiren, en certa manera, en funcionaris públics. Exposà la situació en l'Edat Mitjana i l'evolució que s'inicià amb el Renaixement i prengué empena amb la Revolució francesa ; i acabà centrant la qüestió en els nostres dies en que s'ha revaloritzat el paper del laic. El seglar no és Església docent i governant, però és Església. Com a governat ha d'obeir, però no pas com l'infant o el servent, sinó com l'adult o l'home lliure. La llibertat és essencial en el cristià, i així ha d'ésser en el món i en l'Església. Dintre l'Església té el dret i el deure de fer saber la seva opinió, fomentant a l'Església d'una veritable opinió pública, necessària, com digué Pius XIIè a la vida normal de tota societat.

També correspon al laic ésser nexa o pont d'unió entre el món i els eclesíasts. I com a missió pròpia li corresponen els problemes d'ordre temporal.

Mn. Joan Batlles parlà sobre « Unitat i especialització », i explicà com la missió salvadora del Crist la continua l'Església per dos camins d'apostolat, el sacerdotal i el laical. El primer és el propi de la predicació i dels sacraments. El segon, el del testimoni de vida cristiana en el món. En aquell coopera amb el sacerdot l'Acció Catòlica general. En el segon, la diversitat d'ambients, amb llurs problemàtiques i mentalitats característiques, ha fet necessari la creació de moviments especialitzats, en els quals, salvant la íntima i profunda unitat dels cristians en la fe i en l'eucaristia, treballa cadascú en l'ambient que li és propi. Hi ha situacions de pecat, pecats col·lectius o de classe, o bé mentalitats en pecat, especials en cada ambient, que són com zones ombrejades a la llum de l'evangeli. Aquestes són les ombres que ha de combatre l'apòstol del moviment especialitzat. El conferenciant destacà també la importància de la revisió de vida, l'organització i el mètode.

Després de cada conferència, de les quals hem pretès fer un resum que advertim incomplet i gens perfecte, els dissortats contaren les preguntes que els formulà l'auditori. — C.

banidad y educación a personas, incluso de carreras distinguidas y de fueros especiales.

En la seguridad, Sr. Director, de que ese Semanario de su dirección, publicará esta carta y además una nota amplia y cumplida de rectificación de la susodicha crónica Vox Pópuli, haciendo así honor a la verdad y evitando derivaciones que este asunto podría acarrear, le saluda atentamente y
e. s. m

FRANCISCO LLOBET

N. de la R.

Como es de suponer, no hubo la menor intención de ofender, por parte del articulista aludido, sino solamente la de llamar la atención sobre algunas deficiencias, en realidad leves y de ningún modo atribuibles a todos los dignos miembros de la Policía Municipal. Como la ley sólo obliga a insertar una rectificación que no exceda en amplitud al texto incriminado, y éste tenía tres líneas, creemos dar satisfacción cumplida con la inserción íntegra de la carta que antecede, que gustosamente publicamos.

